

der ganske vist vil medføre en noget forøget Udgift, men dog langt fra et saa betydeligt Beløb.

E. Sørensen: Jeg har aldrig set, at Behandlingen af et Lovforslag, der gik ud paa at forhøje Lønningerne til en Institution, er bleven afsluttet med Vedtagelsen af en Lov, der nedsatte Udgifterne til denne Institution. Ikke en Gang under det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (Harald Jensens) Førerskab, tror jeg, at noget saadant skulde kunne blive opnaaet. Det ærede Medlems Forventning om, at dette Lovforslag om forøgede Udgifter skulde kunne ende med, at Udgifterne tværtimod blev formindskede, er neppe bygget paa noget faktisk. Til den højt-ærede Ministers Bemærkning skal jeg sige, at i Lovforslaget, som jeg ikke i dette Øjeblik kan naa at finde, opgøres det i Motiverne, at de forøgede Udgifter ville være paa det nærmeste omkring 44,000 Kr. Dette Tal er ganske vist formindsket derved, at der samtidig i Motiverne paaregnes en forøget Spilleindtægt for Teatret af 20,000 Kr. Naturligvis kan man godt opstille en saadan Sum, man kunde ogsaa have sat 40,000 Kr. ganske efter Lyst. Men at dette, at Udgiften til Lønninger ved det kgl. Teater forøges med ca. 44,000 Kr., skulde bevirke, at Folk gik for 20,000 Kr. mere i Teatret i Saisonens Løb, er dog meget tvivlsomt. Det, at en saadan Indtægtspost er stillet op for at balancere med den forøgede Udgift er ikke blot noget ganske kalkulatorisk, men synes ogsaa at være anbragt ret umotiveret.

Høegh-Guldberg: Paa egne og Medforslagsstilleres Vegne skal jeg efter Omstændighederne tage Ændringsforslaget under Nr. 2 uden for Udvalgets Liste tilbage, idet jeg haaber, at den Debat, der er ført her, vil bidrage til, at den for Aarhus Teater gunstige Stemning, der findes baade i Finansudvalget og her i det høje Ting, maa brede sig i Retning af en Imødekommen mod et kommende Andragende fra Aarhus Teater.

Formanden: Ændringsforslag uden for Betænkningen under Nr. 2 er saaledes taget tilbage. Maa jeg spørge, om nogen optager det? (Ophold). Da ingen optager det, er det bortfaldet.

Da ingen yderligere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingen om dette Afsnit.

Indstilling under Nr. 1 af *Udvalget* (se Tillæg B.)

vedtoges enstemmig med 62 Stemmer.

Man gik derefter til de *Landbrugsministeriet* vedkommende Indstillinger, nemlig Indstilling under Nr. 11 af *Udvalget* (se Tillæg B.); samt Ændringsforslaget uden for Udvalgets Indstillinger under Nr. 3 af *Berthelsen* (Hjørring Amts 5te Valgkreds).

Ordføreren (Busk): Af Finansudvalget er der kun foreslaaet at henvise eet Andragende til Landbrugsministeren, og det er Andragende Nr. 37 i Betænkningen. Det er fra Fisker N. P. Mortensen af Mau ved Aalborg om en Godtgørelse af Statskassen. Det oplyses i Andragendet, at denne Mand har faaet nogle Fiskeredskaber konfiskerede den 27de September 1896 i alt 27 Stykker med tilhørende Aaleruser, og at der derefter blev anlagt Sag mod Manden. Ved en Højesteretsdom, af hvilken der ligger en Udskrift ved Akterne, vandt han imidlertid sin Sag. Han beder om to Ting, for det første om at faa Hjælp til de Procesudgifter, han har haft, og for det andet om at faa Erstatning for det Næringstab, han til Dels ved en Misforstaaelse har lidt. Han andrager om at faa et Beløb af 3,973 Kr. 35 Øre, af hvilke de 3,000 regnes for Næringstab, og de andre Penge skulle være Sagsomkostninger. Nu har Finansudvalget ment at kunne foreslaa Andragendet henvist til Landbrugsministeren for saa vidt Sagsomkostningerne angaar, da Udvalget efter at have gennemgaaet disse Dokumenter og — der er mange — ikke kan indse andet, end at det til Dels er en Misforstaaelse, naar han mener at have lidt saa stort Næringstab, som han anfører. Men da Manden er bleven frifunden ved Højesteret i den mod ham anlagte Sag, mener Udvalget dog, at der bør tages noget Hensyn lige over for ham. Jeg haaber, at det vil blive let at komme over den Sag, fordi den ærede Landbrugsminister, da han, saa vidt jeg husker efter Opfordring af det ærede Medlem for Bælum (J. H. Jensen), der havde Ordet under Finanslovens 1ste Behandling om denne Sag, den Gang udtalte sig meget velvillig om den og netop i den Retning, som Udvalget mener er den rigtige. Vi have henvist Sagen, for saa vidt angaar Sagsomkostningerne, fordi det for os gjaldt om at faa noget ud til Gavn for denne Mand, og vi efter den ærede Ministers Udtalelser maatte antage, at han vilde stille